

Jeg forventer selvfølgelig, at det her skal EU-notificeres, det står der også i lovforslaget, og jeg kan så også forstå, at den sidste ændring, vi havde oppe om elforsyning og afregning vedrørende decentral kraftvarme, stadig væk ligger nede i Kommissionen og bliver taget op ved samme lejlighed. Jeg vil gerne se denne EU-notificering helt på plads, og det håber jeg så også vil komme til at ske, før loven kommer til at træde i kraft.

Som sagt er der mange spørgsmål her, og det er ikke for at kritisere ministeren eller embedsmændene, men jeg synes, det er lidt mangelfuldt arbejde, vi her ser. Der mangler altså noget hjemmearbejde, før vi kan komme rigtig videre med liberaliseringen af den danske elforsyning.

Eva Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti er generelt ikke tilhænger af monopoler, idet vi finder, at det giver for ringe valgfrihed til forbrugerne, og vi mener også, at det som regel bevirker alt for høje priser. Derfor er vi generelt set tilfredse med, at der nu er et forslag på vej om energiliberalisering fra energiministerens hånd.

Men når denne generelle positive idé er udtrykt, vil jeg også gerne sige, at vi har svært ved at forstå en lang række af detaljerne i lovforslaget. Det kan i hvert fald undre os, at der skal sættes en grænse ind, og jeg vil gerne sige, at jeg har ikke megen forståelse for grænsen på de 100 GWh, for sådan som jeg tolker det, vil det betyde, at en lang række virksomheder, som har et forbrug sådan lige under de 100 GWh, vil sætte forbruget op, så de når det magiske tal 100 GWh, og så vil vi altså derved få et øget forbrug af energi. Vi vil også i visse sammenhænge, nemlig hvis man vælger at importere el, hvad man jo sagtens kan, fra værker, som er væsentlig mindre energiøkonomiske end de danske, kunne risikere at få en forøgelse af CO₂-udslippet, og det plejer bestemt ikke at være noget af det, som ministeren ønsker sig, og derfor er jeg uforstående over for, at man med sin grænse rent faktisk lægger op til et forøget CO₂-udslip. Jeg er også uforstående over for, at det er nødvendigt at kræve, at de 100 GWh skal leveres på det samme forbrugssted. Jeg mener, vi nu her er inde på, at man fra regeringens side ønsker at blande sig i, hvordan dansk erhvervsliv og dansk industri tilrettelægger sin produktion. Det tror jeg ikke på, at vi fra politisk hold har særlig meget forstand på, og jeg kan i hvert fald ikke forstå, hvorfor et firma med flere dat-

terselskaber ikke blot, hvis man nu endelig vil have grænsen, samlet kan nå de 100 GWh.

Jeg skal naturligvis for god ordens skyld også gøre opmærksom på, at der også i dette lovforslag er utrolig mange ministerbeføjelser, sådan ca. 23, lidt afhængig af, om man tæller dem stykke for stykke, eller man tæller dem paragraf for paragraf.

Jeg mener også, at der her er en lang række områder, hvor man reelt godt kunne have besluttet sig på forhånd, og hvor vi i hvert fald kunne ønske og ville finde det rigtigst, hvis man på nuværende tidspunkt allerede havde taget stilling til, hvordan de forskellige bestemmelser i praksis skulle udmøntes. Jeg kan f.eks. slet ikke forstå, hvorfor vi nu i dag skal førstebehandle et lovforslag, som skal vedtages i denne samling, hvor man ikke engang har taget stilling til, på hvilket tidspunkt det skal træde i kraft; det er også en ministerbemyndigelse. Man må vel have gjort sig nogle tanker om, at forslaget er nødvendigt pr. en eller anden dato, og så kunne man sætte den ind.

Jeg vil naturligvis som sædvanlig stille en lang række spørgsmål i udvalget om, hvordan ministeren agter at udnytte sine bemyndigelser, og hvem han ønsker at forhandle med osv., inden bemyndigelserne endeligt udformes. Jeg skal specielt gøre opmærksom på, at jeg kan være meget bekymret over de bemyndigelser, som ministeren får i medfør af § 13. En række af disse bemyndigelser kan man jo spekulere på om overhovedet har noget som helst at gøre med elliberalisering, men nu er de altså om end ikke smuglet, for der smugles naturligvis ikke noget ind for øjnene af et årvågent Folketing, men de er i hvert fald kommet med i et lovforslag, hvor de vel ikke umiddelbart har noget at gøre.

Her får ministeren lov til med et rimeligt varsel at pålægge elvirksomhederne at opfylde en lang række krav, og jeg frygter, at disse krav kan blive utrolig detaljerede, hvilket så igen betyder, at statsmagten ikke nøjes med at opstille nogle rammer, men faktisk rent detaljeret går ind i, hvordan elproduktionen skal foregå. Lige så lidt, som jeg tror, vi fra politisk hold er særlig gode til at dirigere med erhvervslivet og industrien, tror jeg, at vi er særlig gode til at bestemme og vedtage, hvordan der skal produceres el her i landet. Det tror jeg faktisk elselskaberne er meget bedre til. Så her synes jeg, vi skulle nøjes med at opstille nogle rammer og ikke gå ned i den detaljering, som jeg frygter at bemyndigelserne kan bruges til.